

CĂTRE

CURTEA DE APEL TIMIȘOARA

Secția de contencios administrativ și fiscal

Subsemnatul, MUȘĂTOIU ALEXANDRU-IOAN,

, în temeiul art. 52 din Constituția României, art. 11 al. 4 din Lg nr. 554/2004, în contradictoriu cu **GUVERNUL ROMÂNIEI**, Piața Victoriei, nr. 1, Sector 1, București, formulez prezenta

ACȚIUNE ÎN ANULARE

împotriva **HOTĂRĂRII GUVERNULUI NR. 394/2020** privind declararea stării de alertă pe teritoriul României și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, solicitând anularea acesteia ca fiind nelegală și, în consecință, anularea subsecventă a tuturor Hotărârilor de Guvern care prelungesc starea de alertă declarată prin H.G. 394/2020, respectiv Hotărârile de Guvern nr. 476/2020, 553/2020, 668/2020, 782/2020, 856/2020, 967/2020, 1.065/2020, 3/2021, 35/2021, 293/2021 și a celor care vor fi emise până la pronunțarea unei hotărâri definitive, precum și a tuturor actelor administrative emise în baza acestora.

MOTIVE

În fapt, prin H.G. 394/2020, încuviințată de Hotărârea Parlamentului nr. 5/2020, a fost instituită starea de alertă pe întreg teritoriul țării, fiind introduse limitări disproporționate și discriminatorii de drepturi și libertăți, printre care **dreptul la liberă circulație** garantat de art. 25 din Constituția României, **dreptul la libertatea întrunirilor** garantat de art. 39 din Constituția României (art. 11 CEDO și art. 12 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), **accesul liber la o activitate economică** garantat prin art. 45 din Constituția României și art. 16 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, **accesul la cultură** protejat de art. 33 din Constituția României (art. 13 din Carta drepturilor fundamentale UE) precum și **accesul tinerilor la viața economică, culturală și sportivă a țării** garantat prin art. 49 al. 5 din Constituția României.

Potrivit art. 2 al. 1 lit a din Lg 554/2004, drept vătămat reprezintă orice drept prevăzut de Constituție, de legea sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ. Prin urmare, drepturile subsemnatului care justifică calitatea de reclamant sunt cele susmenționate prevăzute de Constituția României și cărora le-a fost adusă atingere prin actul administrativ cu caracter normativ atacat, în mod special dreptul la integritate psihică protejat de art. 22 din Constituție afectat în mod repetat prin prelungirea restricțiilor. La acestea se adaugă interesul general al societății de a fi pusă în fața unor restrângeri de drepturi și libertăți doar prin acte administrative normative legale și necesare.

După aproape un an de la introducerea acestor măsuri, se poate limpede observa lipsa lor de eficacitate și efectele dezastruoase pe care le au asupra sectorului economic și vieții sociale, starea de revoltă împotriva lor începând să cuprindă întreaga țară. Cu alte cuvinte, pagubele pricinuite de aceste măsuri sunt incomparabil mai mari decât beneficiile pretins a fi aduse. Țin să precizez că subsemnatul am fost infectat cu virusul Covid și internat câteva zile într-un spital. Pot afirma, în cunoștință de cauză și fără vreun dubiu, că isteria creată în jurul pandemiei este mult mai gravă decât însăși pandemia.

HG 394/2020 nu respectă rigorile constituționale.

După cum este de remarcat, fiecare HG emis după HG 394/2020 nu face decât să prelungească starea de alertă, să mențină și/sau să adauge la măsurile de restricție. Astfel, Hotărârile de Guvern nr. 476/2020, 553/2020, 668/2020, 782/2020, 856/2020, 967/2020, 1.065/2020, 3/2021, 35/2021 și 293/2021 toate prevăd la art. 1 că „se prelungește cu 30 de zile starea de alertă pe întreg teritoriul țării, instituită prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, aprobată cu modificări și completări prin Hotărârea Parlamentului României nr. 5/2020, cu modificările și completările ulterioare”.

Însă Curtea Constituțională a României a analizat, prin Decizia 457/2020, regimul juridic al HG 394/2020 concluzionând că „o hotărâre a Guvernului modificată și completată printr-o hotărâre a Parlamentului este un act hibrid fără nicio bază constituțională, creat doar printr-o confuzie de atribuții în privința Parlamentului și a Guvernului și ignorarea principiilor care guvernează raporturile dintre aceste autorități publice, și cu un regim juridic incert din perspectiva incidenței art. 126 al. 6 din Constituție.” (pag. 12 din Decizie)

CCR constată că prin acest mecanism de hibrid de a se încuviința o hotărâre a Guvernului printr-o hotărâre a Parlamentului (adică introducerea acestor hotărâri în sectorul actelor care vizează raporturile Guvernului cu Parlamentul) se încearcă sustragerea celei dintâi de la controlul judecătoresc cu consecința încălcării prevederilor art. 21 și art. 52 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

De asemenea concluzionează CCR că a construi prin lege o instituție nouă – starea de alertă – cu un regim evident mai puțin restrictiv decât starea de urgență reglementată de legiuitorul constituant, dar care să permită eludarea cadrului constituțional care guvernează legalitatea, separația puterilor în stat, condițiile restrângerii unor drepturi și libertăți, contravine exigențelor generale ale statului de drept, astfel cum sunt consacrate de Constituția României.

În analiza unei alte excepții de neconstituționalitate, prin Decizia 458/2020, CCR statuează că legalitatea unui act administrativ normativ, care are ca prim reper prevederile art. 5 al. 5 din Constituție, potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, poate fi supusă controlului instanțelor de contencios administrativ în temeiul art. 52 al. 1 din Constituție și al LG. 554/2004.

Caracterul excepțional, imprevizibil al unei situații nu poate constitui o justificare pentru a încălca ordinea de drept, prevederile legale și constituționale referitoare la competența autorităților publice ori cele privind condițiile în care se pot aduce restrângeri exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale. (pct. 73 din Decizie.)

Hotărârile Guvernului se emit pentru organizarea executării legilor (art. 108 al. 2 și 4 din Constituție) fără a se putea abate, prin modificări sau completări, de la cadrul circumscris prin normele cu putere de lege.

În concret, HG 394/2020, așa cum prevede în preambul, a fost emisă în baza art. 108 din Constituție și al art. 3, 4, 6 și 71 din Legea nr. 55/2020, fiind încuviințată cu modificări prin Hotărârea Parlamentului nr. 5/2020. Dispozițiile legale care prevedeau încuviințarea de către Parlament, respectiv art. 4 al. 3 și 4 din Lg. 55/2020, au fost declarate neconstituționale și înlăturate prin Decizia CCR 457/2020. Prin urmare, HG 394/2020 a fost emisă cu nerespectarea exigențelor legalității din moment ce o parte din baza pe care aceasta s-a constituit a fost înlăturată de către CCR.

În consecință, HG 394/2020 este nelegală și fiecare hotărâre de prelungire precum și fiecare ordin sau alt act administrativ care s-a grefat pe HG 394 sunt, la rândul lor, nelegale și lipsite de temei. Este de precizat și că toate aceste hotărâri de prelungire au depășit orice interpretare rezonabilă a termenilor „temporar” și „proporțional” prevăzute de art. 53 din Constituție.

În drept, invoc prevederile Constituției României și ale Legii 554/2004 așa cum au fost dezvoltate în acțiune, Deciziile CCR 457/2020 și 458/2020.

Anexez HG 394/2020 descărcată împreună cu anexe de pe site-ul Camerei Deputaților, HG 293/2021 și dovada plății taxei judiciare de 50 lei.

Cu stimă,
MUȘATOIU ALEXANDRU-IOAN